

Sygn. akt III U 1401/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2014 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy Zarządu (...) w P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o podwyższenie składki na ubezpieczenie wypadkowe

na skutek odwołania Zarządu(...) w P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 28 października 2013 r., **znak:** (...) - (...),

z dnia 28 października 2013 r., **znak:** (...) - (...)

i z dnia 28 października 2013 r., **znak:** (...) - (...)

I. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że ustala, iż stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązująca wnioskodawcę Zarząd (...) w P. w latach składkowych obejmujących okresy: od 1 kwietnia 2011 r. do 31 marca 2012 r., od 1 kwietnia 2012 r. do 31 marca 2013 r. i od 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2014 r. nie jest podwyższona o 50 %,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 zł (słownie złotych: sto osiemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III U 1401/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 stycznia 2014 r.

Decyzją z dnia 28 października 2013 r., znak: (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek Zarząd (...) w P. w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2011 r. do 31 marca 2012 r., podwyższa się o 50 %.

Decyzją z dnia 28 października 2013 r., znak: (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek Zarząd (...) w P. w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2012 r. do 31 marca 2013 r., podwyższa się o 50 %.

Decyzją z dnia 28 października 2013 r., znak: (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek Zarząd(...) w P. w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2014 r., podwyższa się o 50 %.

W podstawach prawnych decyzji powołano art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków

przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) oraz art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.).

W uzasadnieniach do ww. decyzji podniesiono, że z danych zaewidencjonowanych w systemie informatycznym ZUS wynika, że płatnik składek Zarząd (...) złożył za lata 2010, 2011 oraz 2012 Informacje o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe ZUS IWA. Z kolei (zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r.

o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych) na podstawie złożonych za trzy kolejne lata w/w Informacji Zakład ustalił wysokość składki na ubezpieczenie wypadkowe na rok składkowy 2011/2012 i na rok składkowy 2012/2013 w wysokości 0,84% podstawy jej wymiaru, a na rok składkowy 2013/2014 w wysokości 0,93% podstawy jej wymiaru. Jak wynika z ustaleń kontroli przeprowadzonej

w dniach od 8 października 2013 r. do 11 października 2013 r., od 14 października 2013 r. do 17 października 2013 r. płatnik składek Zarząd (...) w Informacji ZUS IWA za lata 2010, 2011 i 2012 r. błędnie naliczył składkę na ubezpieczenie wypadkowe na podstawie numeru (...) zamiast (...) zgodnie z zaświadczeniem o numerze REGON

z dnia 20 listopada 2008 r. W dniu 9 października 2013 r. złożono korektę dokumentów ZUS IWA za w/w lata, co spowodowało ponowne ustalenie przez Zakład wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,03%, a od 1 kwietnia 2012 r. 1,04%. Tym samym wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej w roku składkowym od 1 kwietnia 2011 r. do 31 marca 2012 r. powinna wynosić 1,03%, a w roku składkowym od 1 kwietnia 2012 r. do 31 marca 2013 r.

i od 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2014 r. powinna wynosić 1,04%. Natomiast w dokumentach rozliczeniowych za okres od kwietnia 2011 r.

do marca 2012 r., od kwietnia 2012 r. do marca 2013 r. wykazano stopę procentową na ubezpieczenie wypadkowe 0,84%, natomiast w dokumentach rozliczeniowych za okres od kwietnia 2013 r. do września 2013 r. wykazano stopę procentową na ubezpieczenie wypadkowe 0,93%. W związku

z zniżeniem stopy procentowej na ubezpieczenia wypadkowe ZUS podwyższył stopę składki: do 1,55% za okres od 1 kwietnia 2011 r. do 31 marca 2012 r.; do 1,56% okres od 1 kwietnia 2012 r. do 31 marca 2013 r. oraz za okres od 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2014 r.

Odwołania od ww. decyzji złożył wnioskodawca Zarząd (...) w P., zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że podanie przez płatnika składek Zarząd (...) w P. numeru (...) w Informacji o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe ZUS IWA za lata 2010, 2011, 2012 odmiennego niż wskazanego w zaświadczeniu o numerze REGON z dnia 20 listopada 2008 r. tj. (...), nosiło charakter przekazania przez płatnika danych nieprawdziwych i było wynikiem jakiegokolwiek zamierzonego działania mającego na celu obniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe za okres sporny, gdy tymczasem przekazanie powyższych danych było efektem usprawiedliwionego, mylnego stanowiska płatnika, iż skoro sam GUS

z urzędu nadał nowy numer (...), tym samym jest on właściwy dla rodzaju działalności jednostki Zarząd (...) w P., należy się nim posługiwać i nie zachodzi konieczność złożenia w tym zakresie wniosku aktualizacyjnego do GUS.

W rezultacie wniesiono o uchylenie zaskarżonych decyzji.

W uzasadnieniach do odwołań podano, że zaświadczeniem o numerze identyfikacji REGON z dnia 20 listopada 2008 r., Urząd Statystyczny

w R. przydzielił jednostce Zarządowi (...) w P. numer identyfikacyjny REGON i do powyższego numeru przypisał nr (...). Zarząd Dróg Powiatowych w P. zgodnie z treścią otrzymanego zaświadczenia posługiwał się przypisanym mu nr (...) składając sprawozdania w formie elektronicznej do Głównego Urzędu Statystycznego za okres sprawozdawczy 2009. Jak również wskazywał nr (...) w Informacji do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe ZUS IWA za rok 2009. W roku 2010 podczas przesyłania przez Zarząd (...) w P. sprawozdań w formie elektronicznej do Głównego Urzędu Statystycznego doszło do przeklasyfikowania działalności z (...) na (...). Do powyższej zmiany doszło z urzędu, z inicjatywy Głównego Urzędu Statystycznego, który umieścił na przesłanym przez Zarząd (...) w P. formularzu Z-03 stanowiącym Sprawozdanie o zatrudnieniu

i wynagrodzeniach za II kwartał 2010 r. nowo przyporządkowany numer (...), uznając jednocześnie, iż nowe (...) będzie właściwsze dla rodzaju działalności jednostki. Należy przy tym wskazać, iż dokonując zmiany numeru (...) Główny Urząd Statystyczny w żaden sposób nie poinformował jednostki - Zarząd (...) w P.

o konieczności złożenia przez nią wniosku aktualizacyjnego, aby wprowadzona zmiana nastąpiła formalnie i miała charakter wiążący. Przez cały okres czasu od 2010 r., aż do października 2013 r., tj. momentu zainicjowania przez ZUS postępowania w sprawie weryfikacji poprawności składki na ubezpieczenie wypadkowe, jednostka Zarząd(...)

w P. pozostawała w usprawiedliwionym, mylnym przekonaniu,

iż właściwe jest posługiwanie się nowym numerem (...),

jaki został przyporządkowany dla działalności jednostki przez Główny Urząd Statystyczny. Księgowa jednostki E. Z. przyjęła, iż skoro GUS nadał nowy numer (...) właściwy dla działalności jednostki, to tym samym należy się do tego stosować. Zgodnie z tym księgowa wypełniając zarówno sprawozdania za kolejne lata 2010, 2011, 2012 do Głównego Urzędu Statystycznego, jak również przedkładając Informacje o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe ZUS IWA za lata 2010, 2011, 2012, posługiwała się niniejszym numerem (...). Należy przy tym zaznaczyć, iż zachowanie to w żadnym wypadku nie było wynikiem jakiegokolwiek zamierzonego działania mającego na celu obniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe za sporny okres, lecz było efektem mylnego stanowiska, iż skoro sam GUS nadał nowy numer (...), tym samym jest on właściwy dla rodzaju działalności jednostki i nie zachodzi konieczność złożenia w tym zakresie wniosku aktualizacyjnego do GUS.

Z chwilą powzięcia przez odwołującego się informacji o ujawnionych nieprawidłowościach, Zarząd (...) w P. złożył pisemne wyjaśnienie w zakresie przyczyn zaistniałych rozbieżności, niezwłocznie złożył do ZUS Oddział w P. korektę Informacji o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe ZUS IWA za 2010, 2011, 2012 rok,

jak również wystąpił z wnioskiem o zmianę numeru (...) i z dniem 22 października 2013 r. uzyskał od Głównego Urzędu Statystycznego

w R. Oddział w P. informację o numerze identyfikacji REGON wraz z przypisanym do tego numeru nowym (...). W świetle powyżej przytoczonych okoliczności, w ocenie odwołującego się brak było podstaw

do zastosowania przez ZUS w niniejszej sprawie sankcji przewidzianej treścią art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. W okolicznościach przedmiotowej sprawy nie sposób mówić o zawinionym działaniu płatnika składek, albowiem ujawniona przez ZUS odmienność numeru (...) wskazywanym przez płatnika w deklaracji ZUS IWA za lata 2010, 2011, 2012 a numerem (...) wynikającym z zaświadczenia o numerze REGON z dnia 20 listopada 2008 r., była jedynie wynikiem mylnego stanowiska płatnika, iż przyporządkowanie jednostce Zarządowi (...) w P. przez GUS nowego

nr (...) nie wymaga odrębnego złożenia w tym zakresie wniosku aktualizacyjnego (...), do tego samego organu, który przecież sam, z urzędu nadał nowy numer (...). Prócz tego należy wskazać, iż numer (...) ujawniony w zaświadczeniu o numerze REGON z dnia 20 listopada 2008 r., jak i numer (...), odpowiadały rzeczywistej działalności, którą w przeważającym zakresie wykonuje Zarząd (...)

w P., z tym, że w ocenie GUS nadany przez niego nowy numer (...), właściwiej odzwierciedla działalność jednostki (...) w P.. Ze względu zatem również na tę okoliczność, nie sposób mówić o przekazywaniu przez płatnika nieprawdziwych danych. Nadto należy wskazać, iż omyłkowego działania płatnika składek nie wychwytił wprawdzie odpowiedzialny za przekazywanie informacji pracownik płatnika Zarządu (...) w P., E. Z., ale nie dostrzegł go również system organu rentowego, ponieważ deklaracje z tożsamym błędem były przyjmowane

bez zastrzeżeń przez kolejne lata.

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o ich oddalenie, w całości podtrzymując swoje stanowisko zawarte w zaskarżonych decyzjach.

W uzasadnieniu organ rentowy podkreślił, że jak ustalono płatnik składek Zarząd (...)w P. za lata 2010, 2011 oraz 2012 złożył informacje o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe ZUS IWA. Z kolei (zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków

przy pracy i chorób zawodowych) na podstawie złożonych za trzy kolejne lata ww. informacji Zakład ustalił wysokość składki na ubezpieczenie wypadkowe na rok składkowy 2013/2014 w wysokości 0,93 % podstawy jej wymiaru.

Jak wynika z ustaleń kontroli przeprowadzonej w dniach od 8 października 2013 r. do 11 października 2013 r., od 14 października 2013 r. do 17 października 2013 r. płatnik składek Zarząd (...) w P. w informacji ZUS IWA za lata 2010, 2011, 2012 błędnie naliczał składkę

na ubezpieczenie wypadkowe na podstawie numeru (...) zamiast (...) zgodnie z zaświadczeniem o numerze REGON z dnia 20 listopada 2008 r. W dniu 9 października 2013 r. złożono korektę dokumentów ZUS IWA za ww. lata, co spowodowało ponowne ustalenie przez Zakład wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 1,03% oraz 1,04 %. Mając powyższe na uwadze wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej w roku składkowym od 1 kwietnia 2011 r. do 31 marca 2012 r. powinna wynosić 1,03 %, natomiast w dokumentach rozliczeniowych za okres od kwietnia 2011 r. do marca 2012 r. wykazano stopę procentową na ubezpieczenie wypadkowe 0,84%. Analogiczna sytuacja miała miejsce w przypadku roku składkowego od kwietnia 2012 r. do marca 2013 r., w którym składka powinna wynosić 1,04 %, natomiast

w dokumentach rozliczeniowych za ww. okresy stopę procentową wykazano na ubezpieczenie wypadkowe 0,84 %. Sprawa dotyczy także roku składkowego od 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2014 r., w którym wysokość składki na ubezpieczenie wypadkowe winna wynosić 1,04 %, natomiast

w dokumentach rozliczeniowych za ww. okres wykazano stopę procentową na ubezpieczenie wypadkowe 0,93 %. W związku z powyższym zgodnie

z przepisem art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r.

o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz zaniżeniem stopy procentowej na ubezpieczenia wypadkowe Zakład Ubezpieczeń Społecznych za okres: od 1 kwietnia 2011 r. do 31 marca 2012 r. podwyższył stopę składki do 1,55 %, od 1 kwietnia 2012 r. do 31 marca 2013 r. podwyższył stopę składki do 1,56 %, od 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2014 r. podwyższył stopę składki do 1,56 %.

Sąd Okręgowy w Przemyślu – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił następujący stan faktyczny:

Zaświadczeniem o numerze identyfikacyjnym REGON z dnia 20 listopada 2008 r., Urząd Statystyczny w R. Oddział w P. przydzielił wnioskodawcy Zarządowi (...) w P. numer identyfikacyjny REGON i przypisał mu numer (...) – „Działalność usługowa wspomagająca transport lądowy”.

Zarząd (...)w P. zgodnie z treścią otrzymanego zaświadczenia posługiwał się przypisanym mu nr (...) składając sprawozdania w formie elektronicznej do Głównego Urzędu Statystycznego

za okres sprawozdawczy 2009. Ponadto wskazywał nr (...)

w Informacji do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe ZUS IWA za rok 2009.

W roku 2010 podczas przesyłania przez Zarząd (...)

w P. sprawozdań w formie elektronicznej do Głównego Urzędu Statystycznego doszło do zmiany przy ustalaniu rodzaju przeważającej działalności z (...) na (...). Do zmiany tej doszło

z urzędu, z inicjatywy Głównego Urzędu Statystycznego, który umieścił

na przesłanym przez Zarząd (...) w P. formularzu Z-03 stanowiącym Sprawozdanie o zatrudnieniu i wynagrodzeniach za II kwartał 2010 r. nowo przyporządkowany numer (...), uznając jednocześnie, iż nowy (...) będzie właściwszy dla rodzaju działalności jednostki.

Dokonując zmiany numeru (...), Główny Urząd Statystyczny nie poinformował wnioskodawcy o konieczności złożenia przez nią wniosku aktualizacyjnego, aby wprowadzona zmiana nastąpiła formalnie i miała charakter wiążący. O zmianie (...) pojawiła się informacja na portalu sprawozdawczym. Sprawozdawczość do GUS przekazywana jest bowiem przez portal obsługiwany przez E. Z..

Zatrudniona u wnioskodawcy starszy specjalista do spraw finansowo-księgowych E. Z. przyjęła, iż skoro GUS nadał nowy numer (...) właściwy dla działalności jednostki, to tym samym należy się posługiwać. Zgodnie z tym księgowa wypełniając sprawozdania za kolejne lata 2010, 2011, 2012 do Głównego Urzędu Statystycznego, jak również przedkładając Informacje o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe ZUS IWA za lata 2010, 2011, 2012, posługiwała się już nowym numerem (...).

ZUS przeprowadził u wnioskodawcy kontrolę w wyniku, której okazało się, że w rejestrze głównym widnieje jeszcze stary numer (...). płatnik składek Zarząd Dróg Powiatowych w Informacji ZUS IWA za lata 2010, 2011 i 2012 r. błędnie naliczał składkę na ubezpieczenie wypadkowe na podstawie numeru (...) zamiast (...) zgodnie z zaświadczeniem o numerze REGON z dnia 20 listopada 2008 r.

Z chwilą powzięcia przez odwołującego się informacji o ujawnionych nieprawidłowościach, Zarząd(...) w P. złożył pisemne wyjaśnienie w zakresie przyczyn zaistniałych rozbieżności, złożył do ZUS Oddział w P. korektę Informacji o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe ZUS IWA za 2010, 2011, 2012 rok, jak również wystąpił z wnioskiem o zmianę numeru (...) i z dniem 22 października 2013 r. uzyskał od Głównego Urzędu Statystycznego w R. Oddział

w P. informację o numerze identyfikacji REGON wraz z przypisanym do tego numeru nowym (...) „Kierowanie w zakresie efektywności gospodarowania”.

Obecnie E. Z. posługuje się przez cały czas nowym numerem (...).

Dowód:

- dokumentacja nadesłana przez wnioskodawcę, w tym w szczególności zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON z dnia 20.11.2008 r.; ZUS IWA za rok 2009; Z03 stanowiące Sprawozdanie o zatrudnieniu i wynagrodzeniach za I kwartał 2010 r., Informacja o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe ZUS IWA za rok 2010, 2011, 2012; pisemne wyjaśnienia strony postępowania z dnia 24.10.2013 r.; korekta dokumentu ZUS IWA za rok 2010, 2011, 2012; zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON z dnia 22.10.2013 r.,

- zeznania świadka E. Z..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów

z dokumentów zgromadzonych w ramach toczącego się w sprawie sądowego postępowania dowodowego, których domniemanie prawdziwości wynika

z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron. Nadto Sąd dał wiarę zeznaniom świadka E. Z.

w zakresie dotyczącym przyczyn błędnego wskazania numeru (...) wnioskodawcy, jako spójnym, logicznym, znajdującym potwierdzenie

w dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy Zarządu(...) w P. należy uznać za uzasadnione.

W myśl art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r.

o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Płatnik składek zobowiązany jest opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę.

Przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do płatników składek,

o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 33 ust. 1 i 2, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności, przy czym, jeżeli płatnik składek stwierdzi nieprawidłowość, obowiązany jest on ponownie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe we własnym zakresie (ust. 3 art. 34).

W przedmiotowej sprawie Sąd podzielił stanowisko strony odwołującej się od zaskarżonych decyzji i ustalił, że ZUS błędnie ustalił stan faktyczny,

a tym samym błędnie zastosował przepis art. 34 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Stosowanie sankcji przewidzianej w art. 34 cytowanej wyżej ustawy nie jest automatyczne. Stosownie do normy prawnej zawartej w wymienionym przepisie, jedynie nie przekazanie lub przekazanie nieprawdziwych danych, o których mowa w art. 31 tej ustawy, skutkuje przedmiotową sankcją. Dane, o których mowa w art. 31 to te dane, na których podstawie ustala się dla danego płatnika wysokość wskaźnika korygującego.

Nie ulega wątpliwości, że błędnie zostało podane (...) przez stronę odwołującą się, niemniej jednak nie było to zachowanie zawinione. Jedynie bowiem zawinione zachowanie płatnika kwalifikuje się do subsumcji przepisu art. 34. Świadczy o tym nie tylko sam przepis stwierdzający

o konieczności opłaty odsetek za zwłokę, ale także przepis karnoprawny art. 219 k.p., który to statuuje umyślny czyn zabroniony polegający na niedopełnieniu obowiązków związanych z ubezpieczeniami społecznymi. Jeśli zatem płatnik składek przekazał obiektywnie nieprawdziwe dane, będąc przekonany o ich zgodności z rzeczywistością, odpada podstawa dla naliczenia mu stopy procentowej składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych (Sebastian Samol, Komentarz do art. 34 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, 2009.12.01).

Przepis art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych pozwala na zastosowanie sankcji w nim przewidzianej tylko w przypadku podania nieprawdziwych danych,

a nie danych nieprawidłowych. Stwierdzenie, czy strona nie ponosi, czy też ponosi, odpowiedzialność na zasadzie art. 34 ust. 1 ustawy z 2002 r.

o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych musi być podejmowane indywidualnie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności, których dopiero łączna ocena może doprowadzić do konkluzji, że w tej konkretnej sprawie wymierzenia składki wypadkowej podwyższonej było zgodne lub nie do pogodzenia z normą prawną zawartą

w powołanym przepisie i oceniana także przez pryzmat zasady zaufania jednostki do państwa i stanowionego przez to państwo prawa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 r., I UK 15/11, LEX nr 964457).

W wyroku z dnia 5 września 2013 r., III AUa 207/13, Sąd Apelacyjny

w Szczecinie stwierdził, że przypisanie odpowiedzialności na podstawie art. 34 ustawy z 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych każdorazowo wymaga oceny okoliczności będących przyczyną wadliwości informacji. Wynikająca z niego sankcja będzie więc miała zastosowanie do płatnika, który

ponosi winę, nawet w jej najlżejszym stopniu, za przekazanie nieodpowiadających prawdzie danych. Ujawnienie takiego błędu w deklaracji pociąga za sobą obowiązek zapłacenia podwyższonej składki. Nie jest to jednak odpowiedzialność absolutna. Pojęcie danych nieprawidłowych nie jest tożsame z pojęciem danych nieprawdziwych. W tym ostatnim przypadku chodzi o zawinione zachowanie płatnika, ukierunkowane na wprowadzenie organu rentowego w błąd. Art. 34 ust. 1 ustawy wypadkowej pozwala na zastosowanie sankcji w nim przewidzianej tylko w przypadku podania nieprawdziwych danych, a nie danych nieprawidłowych. W sprawie o podwyższenie składki na ubezpieczenie wypadkowe nie można abstrahować od przyczyn i okoliczności, z powodu których jednostka wadliwie przekazała informacje. Stwierdzenie czy strona nie ponosi czy też ponosi odpowiedzialność na zasadzie art. 34 ust. 1 ustawy musi być podejmowane indywidualnie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności, których dopiero łączna ocena może doprowadzić do konkluzji, że w tej konkretnej sprawie wymierzenie składki wypadkowej podwyższonej było zgodne lub nie do pogodzenia z normą prawną zawartą w powołanym przepisie i oceniane także przez pryzmat zaufania jednostki do państwa i stanowionego przez to państwo prawa.

W ocenie Sądu Okręgowego poczynione w sprawie ustalenia nie wyczerpują hipotezy normy prawnej zawartej w art. 34 ust. 1 ustawy „wypadkowej”, a zatem w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono, jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisów art. 98 i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 12 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 461).